

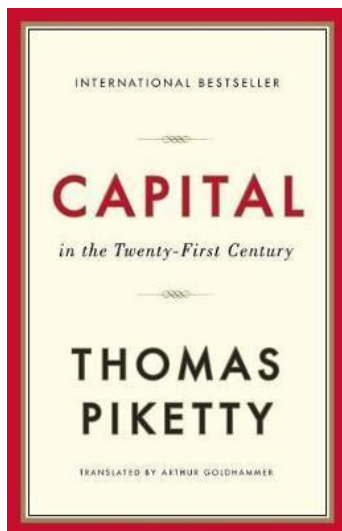
Capital in the Twenty-First Century

ศรัณย์ รัตนสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

Saran Ratanasith

Graduate School, Suan Dusit University

ชื่อหนังสือ Capital in the Twenty-First Century

ชื่อผู้แต่ง Thomas Piketty

ชื่อผู้แปล Arthur Goldhammer

จำนวนหน้า 816 หน้า

ปีที่พิมพ์ ค.ศ. 2017 พิมพ์ครั้งที่ 11

สำนักพิมพ์ Harvard University Press

ภาษา อังกฤษ

ISBN10 0674979850

ISBN13 9780674979857

หนังสือ “Capital in the Twenty-First Century” หรือ “ทุน ในศตวรรษที่ 21” เป็นหนังสือที่แต่งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 2013 โดย Thomas Piketty ศาสตราจารย์ทางเศรษฐศาสตร์ชาวฝรั่งเศส ประจำอยู่ ณ Paris School of Economics เขาได้แสดงออกถึงทั้งความพากเพียร การทำงานเป็นทีม และความอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างยิ่ง กับการใช้เวลายาวนานถึง 15 ปี ทั้งในการรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และเขียนหนังสือเล่มนี้ โดยหนังสือฉบับภาษาฝรั่งเศสถูกจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Seuil และถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษในปีถัดมาโดย Arthur Goldhammer นักแปลชาวอเมริกันผู้เชี่ยวชาญการแปลเอกสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจการเมืองฝรั่งเศส แล้วถูกจัดพิมพ์โดย Harvard University Press ภายในไม่ถึงปีหนังสือเล่มนี้ติดอันดับ The New York Times Best Seller List นอกจากนี้ยังได้รับรางวัลต่าง ๆ อีกมากมาย รวมทั้งคำชมจากทั้งในแวดวงวิชาการ และนักปฏิบัติ ทั้งยังถูกเขียนวิพากษ์วิจารณ์อีกไม่น้อย ทั้งจากกลุ่มสนับสนุน และกลุ่มที่เห็นต่างว่าเขาเป็นพวกต่อต้านทุนนิยม จนได้รับการกล่าวขานกันว่าเป็น “Piketty Phenomenon” โดยเมื่อเดือน มกราคม ปี ค.ศ. 2015 หนังสือมียอดขายรวม 1.5 ล้านเล่ม ถูกแปลเป็น 4 ภาษาหลัก ได้แก่ อังกฤษ เยอรมัน สเปน และจีน รวมทั้งภาษาไทยด้วย ฉบับปกอ่อนดังแสดงในภาพมีการตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 2017 ซึ่งเป็นการพิมพ์ครั้งที่ 11

Thomas Piketty ชี้ว่าเขาเขียนหนังสือเล่มนี้ เพื่อตอบโจทย์วิจัยที่ยังค้างคาใจผู้คนที่ว่า “ความเหลื่อมล้ำของ ความมั่งคั่ง และรายได้ในหมู่มนุษย์เกิดขึ้นจากอะไร” เขาจึงได้ศึกษาข้อมูลการกระจายตัวของรายได้ และทุน ในช่วงเวลา 250 ปี ตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 18 ถึงช่วงต้นของศตวรรษที่ 21 ด้วยข้อมูลชุดใหม่ที่มาจากการเก็บ ภาษีรายได้ที่ทั้งครอบคลุม และแม่นยำกว่าข้อมูลรายได้เดิม แล้วค้นพบว่า ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมโลก ที่เริ่มปรากฏชัดตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 ได้รุนแรงขึ้นตลอดช่วงศตวรรษที่ 19 แล้วดูเหมือนจะลดลงไปในช่วงต้นของ ศตวรรษที่ 20 แต่จะกลับมามีความรุนแรงขึ้นกว่าเดิมตั้งแต่ช่วงต้นของศตวรรษที่ 21 นี้ เขาอธิบายว่าสาเหตุหลักของ

ความเหลื่อมล้ำ คือ อัตราผลตอบแทนของทุนที่สูงกว่าอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโดยรวม ทำให้เกิดการกระจุกตัวของความมั่งคั่ง หรือการครอบครองทุน และการกระจุกตัวของรายได้อยู่ในคนกลุ่มเล็ก ๆ มากขึ้นเรื่อย ๆ และว่าปัญหาจะยิ่งน่าวิตกเมื่ออัตราการขยายตัวของทั้งประชากร และเศรษฐกิจโลกอยู่ในระดับต่ำ ในขณะที่อัตราผลตอบแทนของทุนยังคงสูง จนอาจนำไปสู่ความไม่สงบสุข หรือแม้แต่ความวิบัติของสังคม ตามคำทำนายของนักเศรษฐศาสตร์ลัทธิคลาสสิก เช่น Karl Marx จนอาจกล่าวได้ว่า ทุนในศตวรรษที่ 21 คือ ทุนที่ทำให้สถานการณ์ความเหลื่อมล้ำของโลกเลวร้ายยิ่งขึ้นกว่าเดิม จึงจำเป็นต้องถูกควบคุมให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

เพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ Thomas Piketty ได้เสนอแนวนโยบายสาธารณะที่ใช้มาตรการทางการคลังเพื่อสกัดกั้นการพอกพูนสะสมทุนอย่างไร้ขอบเขต ที่มีทั้งมาตรการภาษีอัตราก้าวหน้ากับทั้งรายได้ และทุน ตลอดจนมาตรการควบคุมทุนโดยตรง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเขาไม่เชื่อมั่นในโลกไปตามธรรมชาติของลัทธิเสรีนิยม ตามอย่าง Adam Smith และ Jean Baptiste Say หรือแม้แต่ Robert Solow และ Simon Kuznets ที่ว่าระบบเศรษฐกิจเสรีจะสามารถปรับตัวเองจนเข้าสู่ดุลยภาพที่สังคมสงบสุขได้ โดยปราศจากการแทรกแซงใด ๆ ของภาครัฐ เขายังโต้แย้ง Simon Kuznets ด้วยว่าการที่ความเหลื่อมล้ำในสหรัฐลดลงช่วงครึ่งแรกของศตวรรษที่ 20 เป็นเพราะพลังอำนาจของวิกฤติจากสงครามโลก บวกกับเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ทั่วโลกช่วงทศวรรษที่ 1930

Thomas Piketty ไม่ใช่แค่สะท้อนภาพพลวัตของความเหลื่อมล้ำออกมาในหนังสือของเขา แต่ยังอาจซ่อนนัยของพลวัตทางสังคมโลกไว้อย่างแยบยลอีกด้วย นั่นคือ การที่โลกได้ก้าวออกจากยุคมืด แต่กลับได้ถอยหลังเข้าสู่ยุคมืดกว่า และกำลังจะถล่มสู่ยุคมืดที่สุดจนโลก และอารยธรรมมนุษย์อาจจะถึงกาลอวสานภายในสหัสวรรษ 2000 นี้ก็ได้ เช่นนั้นแล้วพลวัตนี้โดยแก่นแท้จริงคือ ความวิบัติ จากความเสื่อมถอยสุดขีดของจิตใจมนุษย์ พร้อมด้วยความล่อแหลมต่อหายนะของทั้งสังคม และธรรมชาติ เพื่อแลกมาซึ่งเปลือกนอกที่อาจจะดูสวยหรูรุ่งเรืองเฟื่องฟู เพราะความก้าวหน้าสุดกู่ทางวัตถุ และเทคโนโลยีเท่านั้น

“Piketty Phenomenon” จะเป็นจริงหรือไม่คงไม่ได้ขึ้นอยู่กับความโด่งดังของเขามากเท่ากับการที่แรงกระเพื่อมของหนังสือทำให้พลโลกรู้สึกตัว แล้วปรับตัวเข้าสู่วิถีแห่งความพอเพียง ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ ไม่ใช่ใช้แค่มาตรการทางการคลังอุดรูรั่วที่ปลายเหตุ โดยทุนใหญ่จะต้องยอมลดอัตราผลตอบแทนจากทุนลงอย่างน้อยครั้งหนึ่ง เพราะคัมภีร์ หรือคินทุนไปไม่รู้ว่าที่บ่ก็รอบแล้ว หมดเวลากลับเสียโอกาส แต่ต้องยอมเสียสละโอกาสส่วนปุขชนคนทั่วไปก็พอเพียงได้ โดยต้องเอาข้อจำกัด อย่าเอาความอยากเป็นตัวตั้งในการดำเนินชีวิต คนชนบชซึ่งยังมีที่ดินอยู่อาจหันหน้ากลับบ้าน พึ่งพาตนเอง ด้านอาหารการกินตามวิถีทฤษฎีใหม่ ไม่จำเป็นต้องแปลงใหญ่เอาเท่าที่มีดังนี้แล้วทุนในศตวรรษที่ 21 จึงจะเป็นทุนที่พอเพียง นำโลกสู่ความยั่งยืนได้ในที่สุด

ผู้เขียน

รองศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์ รัตนสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

อาคารเฉลิมพระเกียรติ 50 พรรษา มหาวชิราลงกรณ

เลขที่ 145/9 ถนนสุขโขทัย เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

e-mail: saran_rat@dusit.ac.th